

VI PROCES PRIVATIZACIJE

Sa procesom privatizacije medija, osim sporadičnih slučajeva, potpuno se stalo u očekivanju novih medijskih zakona. Ipak, neophodno je pomenuti neke događaje iz avgusta koji su u neposrednoj ili posrednoj vezi sa ovim procesom.

Krajem avgusta u Sjenici je započela dvomesečna obuka novinara za potrebe buduće opštinske televizije. Buduća televizija bi, prema najavama zvaničnika, morala da konkuriše za dozvolu i osposobi sistem za emitovanje signala, dok bi se u međuvremenu distribuirala kroz kablovske sisteme. Ova najava zapravo pokazuje u kojoj meri je medijski sistem u Srbiji neuređen. Uprkos tome što se radi na novim medijskim zakonima, koji će potvrditi ono što piše i u postojećim – da država ne može biti vlasnik medija – pojedine lokalne samouprave, koristeći činjenicu da je Zakon o lokalnoj samoupravi u koliziji sa Zakonom o javnom informisanju i Zakonom o radiodifuziji, očigledno procenjuju da još uvek mogu da troše novac poreskih obveznika tako što će otvarati opštinske televizije, te po kriterijumima političke podobnosti imenovati njihove direktore i urednike i kontrolisati tokove informacija. Ono što bi moglo da bude posebno interesanto jeste pitanje kako bi RRA danas postupila u situaciji u kojoj bi državni medij podneo na javnom konkursu prijavu za izdavanje dozvole za zemaljsko emitovanje ili u kojoj bi se pred Agencijom pojavio zahtev za izdavanje dozvole za kablovsku distribuciju takvog kanala. Dosadašnja praksa, nažalost, pokazuje da RRA nije uvek izdavala dozvole rukovodeći se isključivo uslovima propisanim Zakonom o radiodifuziji i propisima donetim na osnovu Zakona o radiodifuziji. O tome svedoči primer aktuelnog izdavanja dozvole Javnom preduzeću RTV Trstenik, o čemu smo pisali u delu ovog izveštaja koji se odnosi na implementaciju Zakona o radiodifuziji.

TV Vrnjačka Banja više od mesec dana ne emituje informativni program jer zaposleni nisu dobili plate. Po izjavama predsednika opštine, plata za zaposlene nema zato što su ove godine u budžetu opštine smanjena sredstva za javno informisanje, pa je samim tim i TV Vrnjačka Banja dobila manja sredstva. Ovo, s jedne strane, pokazuje nesposobnost lokalnih javnih medija da na tržištu nadomeste sredstva iz budžeta za koja su bila uskraćena, a s druge, to da smanjenje sredstava za medije direktno i prevashodno utiče na informativne programe i programe o aktuelnostima. U slučaju TV Vrnjačka Banja posledica tog uticaja je ta da se informativni programi uopšte više ne emituju. Istovremeno, smanjenje sredstava za informisanje u lokalnim budžetima moglo bi ozbiljno da ugrozi i implementaciju sistema projektnog finansiranja, predviđenog Medijskom strategijom i nacrtima medijskih propisa čije se usvajanje očekuje.

S druge strane, nakon raskida ugovora sa ranijim kupcem, nastavlja se postupak privatizacije Televizije Smederevo. Lokalna samouprava prepoznala je potrebu da se taj medij privatizuje zato što je trenutno stanje u Televiziji Smederevo neodrživo. To se naročito ogleda u siromašnoj programskoj ponudi. Naime, stanica je od pre tri meseca svela svoj program na 14 sati, od čega oko 60% čine reprize i reemitovanja sadržaja preuzetih od drugih kuća, s minimumom sopstvene produkcije, koja se često svodi na prenošenje saopštenja iz policije i kabineta gradonačelnika.

Na kraju, pomoćnik ministra kulture zadužen za informisanje Dragan Kolarević početkom avgusta je najavio da će Tanjug, državna novinska agencija, biti transformisan u Vladin Biro za komunikacije, po modelu koji postoji u Nemačkoj. Ova najava bi se mogla razumeti kao odluka Vlade Srbije da Tanjug, umesto da ga privatizuje, transformiše na taj način da on zapravo prestane da postoji kao novinska agencija, odnosno medij.